

[Per Hækkerup.]

er egnede til at påtage sig den pågældende uddannelse.

Hvorledes ordningens gennemførelse i enkeltheder skal ordnes, siger den højtærede undervisningsminister noget om både i bemærkningerne og i fremsættelsestalen, og jeg vil håbe, at jeg må forstå ministeren således, at når det hedder, at ordningen må gennemføres successivt, og når man samtidig har opbygget forslaget på disse principper, så betyder det, at ordningen, fra det øjeblik den er gennemført, bliver effektivt overfor de tilkommende årgange af unge, som måtte påbegynde en uddannelse eller et studium, således at de unge, der står umiddelbart overfor valget med hensyn til, hvilken vej de skal gå fremover, kan tage loven og sige: her er sikret os en mulighed for, at vi, hvis vi vælger en videregående uddannelse, vil kunne virkeliggøre den, hvis vi iøvrigt opfylder betingelserne.

Jeg håber også at kunne forstå ministerens bemærkninger således, at udover dette, at ordningen successivt skal gennemføres på den måde, at den gøres effektiv for kommende årgange af unge, er det ministerens opfattelse, at der til dem, der i øjeblikket studerer eller uddanner sig, også må blive tale om at yde en større hjælp og støtte end den, man er i stand til at yde efter den nugældende ordning.

Når man betragter dette forslag og dets principper, tror jeg vanskeligt, man kan overvurdere dets betydning. Jeg kunne have lyst til, uden at blive poetisk, at sige, at det forekommer mig, at her har den højtærede undervisningsminister lagt et forslag frem, der i virkeligheden er en slags ungdommens uddannelses magna charta eller ungdommens uddannelses frihedsbrev.

Den venlige indstilling, som finansministeren har givet udtryk for ved fremsættelsen af det forslag, vi senere skal drøfte i dag, håber jeg vil gentage sig i tinget. Jeg synes iøvrigt, at det er en smuk tanke, at de store arveparter fra fjernere slægtninge skal bidrage til at give de unge, hvis forældre ikke er i stand til at sikre dem en uddannelse, mulighed for at få en uddannelse. Jeg håber, at de øvrige partier vil være lige så venlige overfor den tanke og

overfor det her foreliggende lovforslag, som den højtærede finansminister har været.

Henry Christensen: Må jeg indledningsvis have lov til at give udtryk for, at selve den omstændighed, at vi nu er i stand til i folketinget at tage op til behandling de problemer, vi ved nærværende lovforslag er stillet overfor, måske er et af de stærkeste udtryk for, at den grundlæggende saneringsopgave, der i de senere år har måttet foretages overfor dansk økonomi, har bragt betydelige resultater. Thi hvis dette ikke havde været tilfældet, ville en ansvarlig minister næppe have fundet det muligt at gå i gang med opgaver som de foreliggende.

Udover denne understregning af den tidligere regerings indsats som forudsætning for at kunne komme i gang med opgaver som de foreliggende ønsker jeg at give udtryk for et par synspunkter knyttet hertil.

Den højtærede undervisningsminister nævnte i sin fremsættelsestale en lang række andre problemer vedrørende ungdommen, som han agtede at tage op. Jeg skal ikke ved denne lejlighed gå ind på alle de af ministeren nævnte enkelte problemer, det er udelukket alene af hensyn til den begrænsede taletid. Men måske må det dog være tilladt at give udtryk for tilfredshed med den højtærede undervisningsministers udtalelse om nødvendigheden af at søge opnået en tilnærmelse mellem faglært og ufaglært arbejdskraft. Da jeg tidligere i folketingsåret havde lejlighed til her i salen at drøfte beslægtede problemer, fandt ministerens kollega, den højtærede økonomi- og arbejdsminister, såvel som socialdemokratiets ærede ordfører, at alt var såre vel på disse områder, og at alt udviklede sig tilfredsstillende. Forhåbentlig må den ændrede erkendelse, jeg forstod der lå i den højtærede undervisningsministers bemærkning på dette område, brede sig ind i hele socialdemokratiet.

Når vi nu ved denne lejlighed og fremover skal drøfte dansk ungdoms problemer og vilkår, er der grund til at understrege, at hvad vi end kan foretage af støtteforanstaltninger og lignende, er netop ungdommen mere end nogen anden gruppe dybt interesseret i den almindelige økonomiske politik og de almindelige erhvervs-